

Un tribut amb cançons que ensenyen a volar

El disc 'Cita amb àngels. Tribut a Silvio Rodríguez' de Sílvia Comes i Joan Isaac es va presentar com un concert especial en el marc del festival de cançó d'autor BarnaSants

La professionalitat indubtable de dos grans de la cançó d'autor d'aquest país va quedar palesa divendres passat a la sala Luz de Gas a la presentació del seu disc homenatge a un monstre del mateix gènere a escala mundial, **Silvio Rodríguez**. El repertori del cantautor cubà va sonar traduït al català gràcies a la tasca ingent de **Joan Isaac** i a la incorporació a la seva idea inicial de **Sílvia Comes**, que hi va afegir les seves qualitats vocals, de finesa a la guitarra i algun arranjament propi.

La sòbria posada a escena va tenir projeccions de Daniel Sesé, que van acompanyar l'entrada a un univers de cançó atemporal que va arrencar amb "Expedició" i aquell 'viatge entre tempestes' tot proclamant 'àngels en caiguda prop dels qui anàvem a curar'. Perquè passa que el 'bes espadatxí' de vegades no és tan efectiu com 'un dia, un infant'. La primera travessa va servir a **Joan Isaac** per introduir la gent que omplia la platea de Luz de Gas a un projecte que no ha volgut caure en aquell 'traduttore traidore' i que ha intentat no traïr el sentit ni significat de les cançons en castellà, passades al català.

I què ens apropa als catalans el sentit de **Rodríguez**? Doncs saber-se privilegiat en un món de dificultats per a molts, com explicava **Isaac** de "Cançó de Nadal", cantar al que no té veu, sobretot per Nadal, quan hi ha altres mons que el passen molt diferent de com ho fem al "primer món" i té

tot el sentit cantar per seguir sentint la vida: 'La cançó que ara us canto/ no és dels cels ni la lluna/ perquè a tu te l'entrego,/ que no tens cap ni una'.

Hi ha cançons que arriben sí o sí envoltades d'una boira màgica com "Oli d'una dona amb barret" ('com un quadre del vell Marc Chagall' deia **Isaac**) o la immensa i emotiva "Unicorn" (perquè en l'amulet de **Silvio** tothom hi veu el que creu). De vegades, però, les lletres més líriques de les seves traduccions ajuden a comprendre-les millor. El músic i traductor explicava que per telèfon **Silvio** li va dir que a Cuba als tornados se'ls anomena "Rabo de nube", i com que no acabava de trobar per a aquest títol una paraula en català que li rimés amb el mateix significat, **Isaac** es va aventurar a traduir-la com "Cua de núvol", també perquè s'adeia molt a tot el disc, que té una alta presència d'àngels que esdevenen 'un escombrall de tristeses'.

Aquesta doncs és un 'Cita amb àngels', de tot tipus: dolents, defensors, que moren, resistents... N'hi ha que són presents fins i tot al títol de la cançó com "Àngel per un final", que va sonar sobre el silenci aquell que fa quan 'passa un àngel, es fa llegenda i es converteix en amor', 'aquest silenci de mort'. **Sílvia Comes** va explicar que ella va ser qui va adaptar "Et dono una cançó" perquè era de les peces de **Silvio** que més cantava en la intimitat familiar o entre amics. La següent cançó, "Petita serenata diürna", la van dedicar a 'exiliats i presos polítics', que just aquell divendres empenien un viatge cap a no se sap on. El que sí que se sap és que serà dur, per això van relligar la dedicatòria amb el sentiment de la cançó, que conté la cita de 'sóc feliç, sóc una dona feliç, i prego que ara em perdonin, en aquest dia, els morts per tanta felicitat', on **Comes** va demostrar la seva mestria a la guitarra.

Joan Isaac i Sílvia Comes a la sala Luz de Gas

I van enfil·lar el "Monòleg" que convidava a passar pels pensaments d'aquella 'casa vella, de la bombeta verda'. **Sílvia Comes** va brindar amb el seu rom i va fer broma amb un espectacle seu anterior. Beure o cantar per oblidar? **Comes** va tocar una introducció llarga a la guitarra i cantar "Ja no t'espero" i després, tot el contrari, va abrigar-se amb una cançó com "Companya" per arribar

a poder dir després "Queda't", que en la bella veu de **Comes** diu que podria ser en qualsevol gènere, tot i que ella la veia com un prec o un fado, per la seva intensitat.

El duet es va posar literalment unes ales d'àngel vermelles i van agrair a "un dels bojos més meravellosos que conec, Pere Camps", la possibilitat de la presentació i d'una nova estrofa idea del mateix Pere (sempre defensant el 'No a la guerra') per a "Cita amb àngels" amb el desig planant "que es trobin (presos i exiliats) amb la justícia i no la injustícia, i que tot el món entengui que nosaltres només volem viure en un país lliure". I tot d'àngels pacifistes desfilen per aquesta última cançó del disc: Giordano Bruno, García Lorca, Lluís Companys, els morts d'Hiroshima, Martin Luther King, **John Lennon**..., i la crida a l'ètica final: 'Per què no som un pèl millors i ens oblidem de ser egoistes?'. Totes les cançons triades de **Silvio Rodríguez** tenen un nexa en comú: ensenyen a volar, a sobreviure, amb ales i poesia renovades.

Joan Isaac i Sílvia Comes a la presentació de 'Cita amb àngels'